

Tomasz Arabski
SDT 4813-22 | 10

Warszawa, dn. 21 maja 2010 r.

Pan
Bogdan BORUSEWICZ
Marszałek Senatu Rzeczypospolitej Polskiej

W odpowiedzi na oświadczenie Pana Senatora Władysława Dajczaka złożone na 52 posiedzeniu Senatu w dniu 9 kwietnia 2010 r. proszę o przyjęcie poniższej informacji:

Członkowie Rady Ministrów świadczą swoją pracę w ramach stosunku pracy na podstawie powołania. Jest to szczególny rodzaj zatrudnienia, który wyraża się umocowaniem tych osób w strukturze państwa, jako naczelnych organów administracji, jak również rodzajem zadań zapisanych w Konstytucji RP oraz innych aktach prawnych.

Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego w uchwale z dnia 20 kwietnia 1994 r. sygn. akt. I PZP 19/94 (OSNP 1994/5/80), osoby powołane do pełnienia funkcji organów administracji państwowej oraz na inne stanowiska kierownicze w administracji państwowej posiadają status pracowniczy, jednak przepisy Kodeksu pracy wobec tych osób stosuje się tylko w zakresie nie uregulowanym przepisami szczególnymi.

Należy podkreślić, że ani z premierem, ani też z innymi członkami Rady Ministrów nie są zawierane umowy o pracę. Wynagrodzenie Premiera i członków Rządu, a także inne wybrane kwestie pracownicze określone zostały w ustawie *o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe* (Dz. U. z 1981 r. Nr 20, poz. 101 z późn. zm.). W sprawach zatrudnienia członków Rady Ministrów, które nie zostały w sposób szczegółowy uregulowane w ustawie „wynagrodzeniowej”, stosuje się w określonym zakresie przepisy ustawy *o pracownikach urzędów państwowych* (Dz. U. z 2001 r. Nr 86 poz. 953 ze zm.), a dopiero w dalszej kolejności powszechnie obowiązujące przepisy prawa pracy, w szczególności przepisy Kodeksu pracy.

Na tej podstawie osobom zajmującym kierownicze stanowiska państwowe uznaje się prawo do urlopu wypoczynkowego, a także inne prawa pracownicze, jak prawo do odprawy pośmiertnej, do urlopu macierzyńskiego, do ochrony wynagrodzenia, do świadczeń z tytułu wypadku przy pracy i choroby zawodowej, do emerytury i renty pracowniczej.

W odniesieniu do tych osób, a szczególnie wobec członków Rady Ministrów, należałoby się posługiwać pojęciem „nienormowanego czasu pracy”, związanego z realizacją polityki Rządu i wykonywaniem powierzonych zadań. Trudno bowiem stosować przepisy prawa pracy dotyczące norm czasu pracy oraz wynagrodzenia za pracę w godzinach nadliczbowych czy też w porze nocnej wobec członków Rady Ministrów wypełniających swoje obowiązki przez całą dobę. Dodatkowo zgodnie z § 27 ust. 1 uchwały nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. *Regulamin pracy Rady Ministrów* (MP nr 13 poz. 221 z późn. zm.), posiedzenia Rady Ministrów odbywać się muszą przy obecności większości członków Rady Ministrów, a to oznacza, że brak wymaganego *quorum* skutkować może poważnymi konsekwencjami dla Państwa. Aby tego uniknąć w okresie wakacyjnym, w czasie wzmoczonego okresu urlopowego prowadzony jest kalendarz urlopowy w celu zapewnienia większości na posiedzeniach Rządu. W tym czasie członkowie Rady Ministrów mają możliwość wykorzystania swoich urlopów wypoczynkowych jednak z takim zastrzeżeniem, żeby ich nieobecność nie zakłóciła normalnego toku pracy Rady Ministrów.

